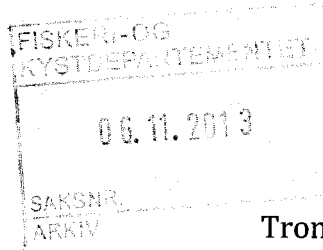


Det Kongelige Fiskeri- og Kystdepartement  
Postboks 8118 Dep,

0032 Oslo



Trondheim, den 1. november 2013

### Høringssvar – utkast til forskrifter i forbindelse med fiskesalgsloven

Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) viser til melding om høring - forskrift om førstehåndsomsetning av villlevende marine ressurser, deres ref. 13/598- og har følgende kommentar til forslaget.

- Om mekling og etablering av meklingsnemnd:

§12 i fiskesalgsloven fastslår at et meklingsnemnd skal prøve å finne frem til minstepris som partene kan enes om. Samtidig stadfester loven i §11 at salgslagene har rett til ensidig å legge fast minstepris. For NSL er dette en logisk brist. Hvis meklingen skal ha noe for seg, må dette skje mellom to like parter. Slik det foreslås i forskriften er det ikke tilfelle.

Gitt at industrien ikke ser det økonomisk forsvarlig å akseptere salgslagetets minsteprisutspill, vil meklingsnemnda alltid legge prisen et sted mellom salgslagetets og organisasjonens siste utspill. Dermed vil minsteprisen som meklingsnemnda anbefaler alltid gå i retning av salgslagetets siste utspill. Tar man med i betraktningen at bare en av partene har lovfestet mulighet til å overstyre meklingen, mens den andre parten bare kan ta resultatet til etterretning, ser NSL ikke at den delen av den nye forskriften er hensiktsmessig for industrien. Vi ser heller en viss fare for at salgslagenes minstepris-forslag legges kunstig høyt for å spekulere i en mekling.

I tillegg må NSL konstatere at definisjonen av minstepris fortsatt er fraværende. Riktignok står det i forskriften at minsteprisens formål er å oppnå en rimelig fordeling mellom partene, men som definisjon og som utgangspunkt i meklingen synes vi ikke dette er bra nok. NSL ønsker heller at reelle markedsforhold blir satt opp i kalkyler som uomtvistelig viser produktets muligheter til å generere fortjeneste.

○ Om etablering av meklingsinstans:

Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) vil klart anbefale å opprette 1 felles meklingsnemnd. Næringen er tjent med at nemnda settes sammen av 2 personer med generell økonomisk spisskompetanse og 2 alternerende personer som har kunnskap til enten hvitfisk eller pelagisk sektor. Dette sikrer kompetanse og i en viss utstrekning også legitimitet. NSL ser ikke at en meklingsnemnd bestående av 3 personer vil være mer effektiv, tvert om ser vi en stor fare for klyngedannelse med tyngden i Tromsø og på Vestlandet.

○ Om økonomiske og administrative konsekvenser:

Departementet skriver i høringsnotatet at de økonomiske konsekvenser ved meklingsnemnd er avgrenset og at partene i felleskapet skal dekke kostnader med 50% hver.

NSL vet ikke hva departementet legger i begrepet "avgrenset", men tror at de økonomiske konsekvenser er såpass store at minsteprisen for mindre fiskeslag aldri realitetsbehandles av en meklingsnemnd. Prisen settes som før av fiskesalgslaget.

Minsteprisen for eksempelvis torsk, sild, hyse, makrell og sei kan veldig fort komme opp til meklingsnemnd. Vi må anslå at en meklingsrunde vil koste ca. 100 tusen kroner. I prøveperioden 2007/2008 er det gjennomført 8 meklingsrunder. Legger vi til grunn samme møtetfrekvens må organisasjonen FHL og NSL regne med kostnader på ca. 200 tusen kroner pr. år.

Det er frivillig å være organisert i Norge. Medlemmer i NSL har valgt å organisere seg for å ta ansvar for sjømatnæringen. NSL tar sterk avstand fra en praksis der håndhevelsen av en forskrift finansieres av organiserte bedrifter, mens uorganiserte bedrifter kan være med som gratispassasjerer.

Med vennlig hilsen



Jurgen Meinert  
Fagsjef for hvitfisk, NSL